

Wat kan ik doen?

Elke dag gebeuren er verschrikkelijke dingen op zo'n grote schaal dat we ons machteloos voelen. Migranten die onder wanhopige omstandigheden de dood tegemoet gaan, bevolkingsgroepen die de dagelijkse tragedie van oorlog meemaken, dramatische sociale onrechtvaardigheden die onze planeet teisteren.

“Wat kan ik daaraan doen?” is een vraag die ons kan verlammen en afsluiten in een berustend individualisme. Maar het kan evenzeer een uitdaging voor ons geweten zijn om ons erdoor te laten bevragen.

Ook de vissers van Lampedusa in Italië stelden zich deze vraag. Samen vormden zij met de vrijgevege mensen uit hun omgeving menselijke kettingen om ten minste één schipbreukeling en vervolgens tien, honderd, duizend wanhopige slachtoffers te redden die waren overgeleverd aan de golven van de Middellandse Zee.

Gemeenschappen aan de grenzen van oorlogsgebieden in Europa, Afrika, Azië hebben zich dezelfde vraag gesteld en openen de deuren van hun huizen, niet op basis van een politieke of economische berekening, maar op basis van medeleven en welkom. Precies in deze situaties kunnen we dagelijkse kleine of grote ‘wonderen’ zien gebeuren. Geen utopische dromen, maar gebaren die de samenleving van de toekomst opbouwen.

Hoop zoeken, niet wachten tot een oplossing naar ons toekomt, dat wordt benadrukt door Prof. Russell Pearce van de Fordham School of Law in New York. Hij nam interviews af bij twee organisaties die de dialoog en vrede tussen Israëli's en Palestijnen bevorderen - Parents Circle en Combatants for Peace - om te begrijpen hoe hun leden erin slaagden om relaties met elkaar te onderhouden in de nasleep van 7 oktober 2023 en tijdens de daaropvolgende oorlog in Gaza. Waarom en hoe hebben deze groepen dat gedaan en zijn ze zelfs sterker geworden? Zowel Palestijnen als Israëli's melden dat hun dialoog een transformatie heeft teweeggebracht. Dat het een dialoog van liefde is. Een Palestijnse deelnemer zegt: "De transformatie die we meemaakten, was een zeer heilige ervaring voor ieder van ons en heeft een impact en een diepe band achtergelaten in onze ziel. Het is een reis en een proces dat de ander verandert in een broeder". Een Israëliër zegt: "We werken aan het opbouwen van vertrouwen en worden een familie. Het is jaren van heilig werk met alle uitdagingen, dynamiek en twijfels". Pearce concludeert: de Joodse wijzen leren dat 'als je één leven redt, je de hele wereld redt'. Een Palestijn die het jongerenprogramma van de Parents Circle leidt, vult aan: 'Als je één persoon verandert, verander je een hele wereld'.

Chiara Lubich zei: "Het meest zichtbare aspect van eenheid is broederschap. Dit lijkt me zeker de meest geschikte manier om stroomopwaarts te gaan (...) om vrijheid en gelijkheid vollediger te bereiken. (...) Het is een geldige weg voor hen die het lot van de mensheid in handen hebben, maar ook voor moeders van gezinnen, voor vrijwilligers die solidariteit over de hele wereld uitdragen, voor hen die een deel van de winst van hun bedrijf beschikbaar stellen om plekken van armoede uit te bannen, voor hen die zich niet overgeven aan oorlog. Broederschap 'van boven' en broederschap 'van beneden' zullen elkaar ontmoeten in vrede".

DE IMPULS VAN DE MAAND wordt momenteel geproduceerd door het "Centrum voor Dialoog met mensen met een niet-religieuze overtuiging" van de Focolare beweging. Het is een initiatief dat in 2014 in Uruguay werd geboren om met personen met een andere levensovertuiging de waarden van het Woord van Leven te delen, dat wil zeggen de zin uit de Schrift die de leden van de beweging in het dagelijks leven willen implementeren. Momenteel wordt DE IMPULS VAN DE MAAND in 12 talen vertaald en in meer dan 25 landen verspreid, met aanpassingen van de tekst om aan verschillende culturele gevoeligheden te voldoen.

www.dialogue4unity.focolare.org – www.focolare.nl